

Rajzverseny gyerekeknek

Somogyi Károlyné felvétele
Utolsó simítások a fantázia szülte műveken

A megyei tanács művelődési osztálya szervezésében mintegy nyolcvan általános iskolás részvételével megyei rajzversenyt rendeztek tegnap, csütörtökön Szegeden, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola rajz-művészettörténeti tanszékén. Az iskolai versenyek után a legügyesebb és legfelkészültebb felső tagozatos tanulók három kategóriában vetélkedtek. Egyik csoportjuk ábrázoló geometriai ismereteikről és egy tetszőleges perspektívikus látszati képek megoldásából adott számot, legtöbbször szabad témát dolgoztak fel, választott

technikával, s olyanok is voltak akik diaképek, fotók és más szemléltetőanyagok segítségével, műalkotásokat elemeztek és művészportrékat rajzoltak meg. Az elkészült munkákat művészekből és pedagógusokból álló zsűri bírálta el. Mindhárom kategória első helyezettje — Márok Zoltán (Vásárhely, József Attila általános iskola), Lénárt László (Csongrád, Domokos Rókus általános iskola), Dóczy József (Szeged-Kiskundorozsma, I. számú általános iskola) — részt vehet az országos versenyen.

Eredményes munka — új klubok alakulnak

MHSZ-megbeszélés Szegeden

A járási megbeszélésével a városi-járási MHSZ-vezető-ség területi munkája is megváltozott. A szervezeti élet egyik jelentős változása volt a közelmúltban, hogy a kistérségi és a mórakalmi körzet klubjai önállóan alakultak. A jelenlegi felépítés tükrében vizsgálta Vaida József alezredes, az MHSZ Szeged városi vezetőségének titkára az elmúlt évi munkát azon a titkári értekezleten, amelyet tegnap, csütörtökön délután tartottak Szegeden, a MAV-igazgatóság tanácstermében.

Összességében megállapítható, hogy a városban és a hozzá tartozó községekben működő klubok eleget tettek a munkatervben vállalt kötelezettségeiknek. Különösen figyelemre méltó, hogy a tömegsportrendezvénynek beillő Honvédelmi Kupa 15-versenyen a tervezett 55 ezer helyett 65 ezer fölött volt a résztvevők száma, s szembe-tűnően nőtt a népszerűsége az összetett honvédelmi versenynek is, amelyen 38 ezren álltak rajthoz. Ezzel kapcsolatban elhangzott az értekezleten, hogy az eddigi sikerei alapján megfontolandó, hogy a minősített sport-

ágak közé sorolják az összetett honvédelmi versenyt. A most működő — sportág-szintű — együttes munkája is elismerést érdemel: a lövészknél 9 első osztályú felnőtt sportolóval büszkélkedhetnek, a serdülők között pedig az országos bajnokságon ezüstérmes csapaton és az egyéni második helyezéssel kívül 4 MHSZ-velogatott is van. A rádiós iránymerők eredményességét egy országos bajnoki és ifjúsági válogatott cím is jelzi, míg a modellezők közt is — a Délép-klub színeiben — van három válogatott szintű versenyző.

A városi vezetőség irányítása alá jelenleg 61 klub tartozik, 161 szakosztállyal, 2 modellező, 5 tartalékos, 51 honvédelmi és egy könnyűbúvárklubbal. Több mint 6 ezer 300 tag tevékenykedik a klubokban, szakosztályokban.

Az idei tervekről szólva a városi titkár elmondta, hogy tovább erősítik a szervezeti munkát, melyhez jelentősen hozzájárul a taglétszám növelése. Ennek érdekében történetek lépések, s rövidesen 30 új MHSZ-klubbal gyarapodik a honvédelmi nevelőmunkát szolgáló mozgalom.

A hét végétől bővül a tévé adásideje

A kormány Tájékoztatói Hivatala közli: A januári szokatlanul kemény tél és az energiaforrások szükségessége arra készítette a kormányt, hogy az energiatakarékossági intézkedések keretében elrendelje a televízió adásidejének korlátozását is. A kormány közönetét fejezi ki a lakosságnak, hogy megértette a kényszerintézkedések szükségességét, amelyek révén elkerülhetővé váltak további energiakorlátozások.

A helyzet most lehetővé teszi, hogy — a nézők kívánságait is figyelembe ve-

Számítástechnika hallássérülteknek

A kiindulópont: izgatott hangú hölgy mesélte, hogy siketnéma keresztfiát elutasították az Úttörőház számítástechnikai szakköréből. „A gyereket nagyon érdekli, ő miért nem járhat oda? Csak azért, mert siketnéma?”

Az Úttörőház: a számítástechnikai tanfolyam iránt akkora volt az érdeklődés, hogy nem tudták fogadni a hallássérült kisiút. Ahol ötven gyerek van, nem lehet eggyel külön foglalkozni, ezt nem tudja vállalni a szakkör-vezető. Más csoportok munkájában rendszeresen részt vesznek a Siketek Általános Iskolájának tanulói.

Következtetés: ez logikus és elfogadható. A hallássérült gyerekeknek nem biztos, hogy jól tenné ez a közeg. Igyekezne, lemaradna, esetleg károsan rögződne benne, hogy „csökkent értékű” a többihez képest.

Megoldás Nr. 1. „Közöny” jellegre: hagyjuk az egészet annyiban. Járjon a gyerek máshová, érdekelje mondjuk a szakácművészet.

Megoldás Nr. 2. „Nem úgy van az!” jellegre: találjunk ki valamit! Például külön szakkört, csak hallássérülteknek!

A lelki élet öröklött és szerzett képességek alapján fejlődik és a környező világ benyomásainak hatása alatt alakul ki. A környezeti hatásokat az érzékszervek fogják fel. Ezek hibátlan működése alapvető feltétele a világ tökéletes megismerésének.

Az analízátorok kölcsönösen ellenőrzik egymást. A hallási fogyatékos gyereknél a meglévő ép analízátorok a hallás ellenőrzése nélkül működnek. Márpedig az ember szellemi képességeinek kifejlődésénél a hallási analízátor rendkívül fontos szerepet tölt be. Ettől függ elsősorban a beszélőképesség, a beszéd kialakulása, ami jelentős helyet foglal el a társadalomba való beilleszkedés folyamatában.

Hégyel Gábor, a Siketek Általános Iskolája és Napköziotthona igazgatója a kettes számú megoldás mellett döntött.

A hallássérültek általános iskolai képzést kapnak, innen speciális vagy normál szakmunkásképzőbe, esetleg gimnáziumba is mehetnek. Nevelésünk célja a társadalomba való beilleszkedés segítése. Ez korrekciós nevelés, speciálpedagógiai módszerekkel. Integrációs törekvéseink szép eredményeket hoztak húsz évvel ezelőtt ebből az iskolából csak hallássérültek számára létrehozott szakmunkásképzőbe jelentkezettek a végzősök, ma már legtöbbször választ hat normál középiskolát. Az

idejéről 10–14 éveseknek a halló közeggel való kapcsolatot az Úttörőház jelenli.

Minden évben megkapjuk a szakköri felhívást, a gyerekek szívesen járnak a foglalkozásokra. Számítástechnikára is akadt egy-két jelentkező: nekünk voltak agyályaik, de nem beszéltük le őket. Hallottam már olyat, hogy például az USA-ban vannak siketnéma programozók... Az Úttörőház nem tudta vállalni őket. De nem zárkóztak el egy közös megoldástól: felajánlották a számítógépüket, javasolták szakkör-vezetőt. Szerdánként tartjuk a foglalkozást: felnőttek, gyerekek egyaránt vannak a csoportban. A megyei tanács támogatásával valószínűleg tudunk venni egy Commodore-t. Házon belül kibővíthetjük a gép „munkakörét”: nemcsak a szakkörben, az ügyintézésünkben is hasznosíthatjuk majd. Egy NSZK-beli intézetben láttam, hogy a gyerekek egészségügyi adatait számítógéppel dolgozzák fel, ez lényegesen leegyszerűsíti a táro-

lást, a visszakeresést. Mi is megpróbálhatjuk...

A Siketek és Nagyothalok Országos Szövetségétől kapott tájékoztatás szerint Magyarországon sehol nem foglalkoznak szervezett formában a számítástechnika iránt érdeklődő hallássérültekkel. Egy-két nagyothalóról tudnak, aki számítógépprogramozással keresi a kenyerét, de számuk nem jelentős. Úttörő munka tehát a szegedieké, járatlan úton indultak el. S mindez azon múlt, hogy nem elaltatni, hanem kielégíteni próbálták a meglévő igényeket. Azon, hogy néhány pedagógus a nehezebb, fásasztóbb, ámde gyümölcsözőbb megoldást választotta.

A siketeket társadalmunkban ugyanazok a jogok illetik meg, mint halló társait. Mégis üdvözlünk kell minden kezdeményezést, ami a jogok érvényesülését szolgálja. Mert néha talán kíván valami emberi többlet: a humánusot.

Regős Éva

Filmjeink a nagyvilágban

A magyar filmművészet legfrissebb termékeit több külföldi fesztiválon és szemlén mutatják be ezekben a napokban. A svédországi Göteborgban január 29–február 9. között megrendezett nemzetközi filmfesztiválon Koltay Gábor „István, a király” és Varga Csaba „Augusztus szépítkeznek” című produkcióját láthatja a közönség.

Mészáros Márta „Napló gyermekeimnek”, Sándor Pál „Szerencsés Dániel”, Erdőss Pál „Adj király katonát” és Makk Károly „Egymásra nézve” című alkotása képviseli a magyar színeket az NSZK-beli Würzburgban a február 1–3. között megrendezett nemzetközi film-

Az egyesült államokbeli Miami február 1–10. között András Ferenc „Dögkegy” című filmjét mutatják be. Az ugyancsak február 1–10. között zajló belgrádi FEST '85 nemzetközi filmfesztivál programjában Mészáros Márta „Napló gyermekeimnek” című produkciója szerepel.

Sarkantyú Mihály „Szarokúti bolond”, György István „Műteremtőgatóban” és Schüller Imre „Itt életem” című alkotása képviseli a magyar dokumentumfilmgyártást azon a nemzetközi filmfesztiválon, amelyet az olaszországi Padovában rendeznek meg a jövő hónap elején. A február 22-ig tartó eseményen művészi témájú dokumentumfilmek versenyeznek.

Hallom, hogy...

... nyelvvizgát tenni nem is oly egyszerű dolog. No nem az ügy nehézségi fokára gondolok: az ügy kemény dió, ahogy van. Viszonyt naivul hihetnék, hogy aki kellő felkészültséggel bír, megméretni kívánja saját nyelvtudását, minden további nélkül megteheti, minden egyéb a mutatott teljesítményen, esetleg a vizsgáztatók jó vagy rosszindulatán múlik. Pedig (megtudtam) mennyire nincs így: nyelvvizgát tenni korhatárhoz kötött, akár a moziban bizonyos filmek megtekintése. Csak sokkal szigorúbban és kicsit másként. Mindez még nem is lenne baj, a 15 év betöltéséhez kötött vizsgaengedély akár elfogadható is lenne — ha nem tudnánk (és fölfehéren nemcsak mi), hogy már jó ideje az általános iskolákban harmadikos kortól, az úgynevezett szakosított tantervű tagozatos osztályokban mennyi gyerek (a hivatalos megfogalmazás szerint is egytől egyig kivételes tehetségűnek tekintett) tanul angol, orosz, franciát, németet, olaszt. Nyolcadikos korukra közülük alighanem jó néhányan komoly eséllyel pályázhatnak sikeres alapfokú nyelvvizgára.

Am — meg ne próbálják! Nem megy. Miért? Ósi magyar válasz: csak. Hivatkozni lehetne arra

(biztos vagyok benne, az illetékesek meg is teszik), hogy egy év múlva, középiskolás korukban, 15 év fölött már semmi akadály a dolognak. Csak éppen ugyan mutasson már nekem valaki olyan valamirevaló első gimnazistát, akinek egy új típusú, a korábbián sokkal nagyobb követelményekkel rendelkező iskola kezdetén az a legfőbb gondja, hogy nyelvvizgát tegyen? Egy-két esztendő ily módon kiesik, a kedv, a magabiztosság elszáll, netán még a koncentrált tudás is csökken időközben. Mily jó lenne még az általánost egy szép (és főleg: a továbbtanulásra nézve rendkívül hasznos), olyan vizsgával zárni, ami egyértelműen minősítené hat esztendő intenzív nyelvtanulását — de nem lehet. Azért, mert nem.

Szegeden közel 2 ezer 300 általános iskolás gyerek tanul szakosított tantervű tagozatos osztályban idegen nyelvet. Magas heti óraszám, többnyire kifejezetten jó eredményekkel. Mindezenközben örökzöld panasz e hazában fiatalok és idősebbek gyatra nyelvtudása, az, hogy mi, magyarok, nem vagyunk éppen fenemódon nyelveket tudó nemzet. Ahogy elnézem, nem is nagyon leszünk.

Domonkos László

Élménybeszámoló a délszláv klubban

Szerdán este a Szegedi Délszláv Klubban dr. Ruzs Márk, országgyűlési képviselő, az Országos Béketanács tagja, a Magyarországi Délszlávok Demokratikus Szövetségének elnöke élénk érdeklődés mellett tartotta meg szerb-horvát nyelvű élménybeszámolóját a X. Országos Békekonferenciáról.

Meleg szavakkal idézte fel — ahogy ő nevezte — azt az életreszóló, feledhetetlen élményt, amelyben része volt a Kossuth Lajos téren megrendezett béke-demonstráció alkalmával, amikor a fiatalok hullámzó tengerében az idősebb korosztály — amelybe ő is tartozik — tagjai is szinte megfiatalodtak. Szívet melegítő érzésnek nevezte, hogy az idősebb békeharcosok megbizonyosodhattak arról, hogy a már 35 éve vívott szakadatlan békeharc (ennyi idő telt el a Béke-világ-tanács hivatálos megalakulása óta) nem volt eredménytelen.

Összefoglalóan ismertette Sebestyén Nándornénak, az Országos Béketanács elnökének és a többi hivatalos

küldöttnek a beszédét, kiemelve Romes Csandra, a Béke-világ-tanács elnökének felszólalásából azt a részt, amelyben kijelentette, hogy a népek békevágya az egész világon egységes.

Ruzs Márk tájékoztatta hallgatóit arról, hogy miután ő is szót kapott és felszólalt a szekcióülésen, az őt küldő Csongrád megye és a magyarországi délszláv, német, szlovák és román nemzetiségi szövetségek megbízott küldöttként üdvözölte a Békekonferenciát, beszámolt arról a tevékenységről, amely Csongrád megyében és az ország négy nemzetiségi szövetségében folyik a béke érdekében. Külön kiemelte azt a tényt, hogy a négy nemzetiségi szövetség fogva nemcsak a magyar Országos Béketanáccsal tartja a kapcsolatot, hanem a határainkon túli saját anyanyelvű népekkel is.

A beszámoló után élénk eszmecsere folytatódtott a rendezvény, mely a késő esti órákban ért véget.

Berkes Ákos